

همان‌گونه که فلسطین دیروز از جنگ صلیبیان رها شد و به آغوش امت بازگشت، به دست سپاهانی که از شرق و غرب سرزمین‌های اسلامی گرد آمدند تا آن را آزاد سازند، فردا نیز آزاد خواهد گشت؛ بازگشتی نزدیک، به دست دستانی وضودار از فرزندان امت تا بار دیگر گوهر شام و قلب تبندیده دیار مسلمانان گردد. چنان‌که الله سبحانه و تعالی فرمود: ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِنَسُوا وَجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيَبُتِلُوَ مَا عَلَوْا تَبِيرًا﴾.

در این شماره می خوانید :

اجتماع وزیر خارجه سوریه با هیئتی از رژیم یهود در پاریس ... ۲

پیامدهای خروج آمریکا از پابگاه عین‌الاند... ۲

خیانت غرب نسبت به کسانی که در جنگ علیه اسلام به او خدمت می‌کنند... ۴

میله هدایت، نوری که تاریکی هستی را زدود... ۴

حاکمیت دیجیتال؛ چیست و تحت سیطره کیست؟... ۴

چهارشنبه ۱۱ ربیع الاول ۱۴۴۷ هـ ، ۳ سپتامبر ۲۰۲۵ م، ۱۲ شهریور ۱۴۰۴ ش

مقاله برگزیده

دو سوی خطر در رؤیای «اسرائیل بزرگ»

استاد عبد الرحمان اللادوی

تنابیهو اخیراً تصریح کرد که احساس می‌کند «در ماهوریتی تاریخی و روحانی» است و او سخت پایبند به رؤیای «اسرائیل بزرگ» است؛ رؤیایی که سرزمین‌های فلسطینی و شاید حتی مناطقی از اردن و مصر را نیز دربرمی‌گیرد. تنابیهو که از رویاهای و معنویات و پایبندی خویش به پروژه توراتی‌اش سخن می‌گوید، پیش‌تر درباره رویاهای یا پروژه‌های دیگران نیز سخن رانده بود، آن‌گاه که بازگشت خلافت برسواحل مدیترانه را ناممکن خواند، با منطقی که خود را سالار منطق و صاحب پروژه‌های آن می‌داندارد.

این تصریحات تنابیهو رنگ هشدار است، حتی کوبیدن دوگانه ناقوس خطر است؛ زیرا که از همه مرزهای وقاحت فراتر رفته است و چنان‌که سطح طمع‌ورزی و تجاوزگری رژیم او را آشکار می‌سازد، به همان‌سان حالت ضعف و خواریت امت را نیز در سایه آن نظام‌های حاکم ترسیم می‌کند و هر دو امر خطرناک‌اند. کوبی پروژه موسوم به «اسرائیل بزرگ» دو بعد دارد که با هم کار می‌کنند و شرایطی‌ای را می‌سازند که هر یک کامل دیگری است:

اما بعد نخست مربوط به خود رژیم و طبیعت آن است و این امر در نکاتی آشکار می‌شود از جمله:

اول: این‌که رژیم، از بدو پیدایش، رژیمی توسعه‌طلب بوده است. از زمان تمهیم تقسیم که نیمی از مساحت فلسطین را به او داد تا جنگ سال ۱۹۴۸ که در آن ۷۸ درصد را به تصرف درآورد، سپس اشغال کرانه باختری و از همان تاریخ کار بر بلعیدن آن، همگی معنای مطلوب را می‌رساند و هیچ نشانه‌ای از قصد توقفش وجود ندارد. بهانه همیشگی‌اش یافتن فضایی گسترده‌ای است که به بدان امنیت خود را حفظ کند؛ اما تصریحات اخیر از ضرورت‌های امنیتی فراتر رفته و به پروژه توراتی آن‌ان پیوند خورده است. بلکه اندیشه «اسرائیل بزرگ» به هرزل، بنیان‌گذار مپوئیسیم، بازمی‌گردد؛ پس امر نزد آنان به اندیشه‌های تازه، بلکه هدف و غایتی است که در نهان رژیم زنده است.

دوم: اندیشه «اسرائیل بزرگ» دیگر تصریحی خارج از قاعده از سوی یک سیاستمدار واحد نیست، بلکه پروژه‌ای است که بسیاری از سیاستمداران رژیم آن را حمل می‌کنند و در درون جامعه‌ای افراطی و راست‌گرایانه طرفدار زیادی دارد. تنابیهو با تصریحاتش جز بیان‌کننده افکار مجبور رژیم نیست. وزیر ارتباطات آن‌ان نیز دیروز تصریح کرد: «دو کرانه رود اردن، این برای ماست و آن نیز و کرانه باختری نخست برای ماست».

سوم: در چنانی که دیگر در سیاست‌هایش به‌ویژه نزد آمریکا نه طرح‌های مقدس باقی‌مانده و نه ارزش‌های ثابت، تغییرات بزرگ در منطقه بعد نیست. به‌ویژه آن‌که آنان سخن از سایکس‌پیکو جدید به میان می‌آورند و دشمنی‌شان با اسلام حدی نمی‌شناسد و با این سینه‌زویی درده، آنچه پیش‌تر غیرقابل‌تصور می‌شود، اکنون واقعیتی شده است.

اما سوی دیگر که هراس‌انگیزتر، بلکه وحشتناک‌تر است، در جانب مقابل است و در حاکمان مسلمان و نظام‌هایشان نمود می‌یابد؛ زبان جاشان آن است که آنان سوی دیگر و مکمل عینی پروژه «اسرائیل بزرگ» را تشکیل می‌دهند. آنان گرچه تصریحات اخیر تنابیهو را رد می‌کنند، اما در واقعیت و از دهه‌ها پیش مقدمات آن را فراهم کرده‌اند و همچنان پایده‌های شکست‌ها را می‌نهند. همان شرایطی که در آن فلسطین بلعیده شد و مردم‌اش آواره گشتند و سپس کرانه باختری و سینا و جولان نیز بلعیده شد، همچنان برقرار است، بلکه وخیم‌تر و اینک حاکمان نزدیک‌تر به شکست‌اند، چراکه همچنان سازش و تبانی آنان حاکم بر اوضاع است.

این حاکمان دست به هر کاری زده‌اند و همچنان می‌زنند که امت را در برابر شمشیر برهنه و تانکانش اند. از یکسو سرزمین و مردم را با قهر و فساد فرسوده‌اند، نه سلاحی می‌زنند و نه مرزی را پاس داشته‌اند و از سوی دیگر، بر خلاف آنچه از قول‌ها انتظار می‌یود و به جای آن‌که برادرانشان در فلسطین را یاری دهند و آن‌ان را در برابر دشمن مشترکشان یاری کنند، با دست‌کم او را فرسوده و مستحکم نگاهدارند، با همان دشمن بر قربانان مهم‌ین خویش توطئه کردند و از میان آنان یک خواستار طبع سلاح غزه‌اند، درحالی‌که حتی از دشمن خود نیاپوختند؛ چگونه به جدایی‌طلبان در سوریه کمک می‌رساند و برای ضرورت‌های امنیتی خویش با آنان همکاری می‌کند.

الف صفحه ۳

پیشوایی که هرگز به پیروانش دروغ نمی گوید

خطاب به اجلاس عربی: یاری غزه جز با حرکت ارتش‌ها ممکن نیست

دکتر عباده الحسن

مؤتمر القمة العربية للشعوب لنصرة القضية الفلسطينية ردا علی خذلان الأنظمة

در زمانی که غزه وارد مرحله قطعی فاجعه‌بار شده و رنج ملت‌های اسلامی را به حمایت معنوی و دعا فرو مردم آن با بهیاران و کشتار و گرسنگی فرونی یافته است، «اجلاس عربی» با عنوان «بسیج کردن امت برای یاری فرزندان گرسنه ما در غزه» برگزار شد، با مشارکت جمعی از اندیشمندان و سیاستمداران عرب از طریق فناوری‌های ویدئویی؛ جایی که این اجلاس دعوت کرد به اعزام ناظران بین‌المللی به غزه و گشودن گذرگاه انسانی امن برای وارد کردن کمک‌ها و پایان دادن به محاصره‌ای که رژیم یهود بر نوار غزه تحمیل کرده است. اندیشمندان عرب خواستار شکستن محاصره غزه شدند، درحالی‌که به‌خوبی می‌دانند غزه تنها زیر محاصره رژیم یهود نیست، بلکه به اراده سیاسی رسمی عربی، با هماهنگی‌های امنیتی تنگین و همدستی استوار بین‌المللی نیز در تنگناست. ماجرای کاروان «ممود» گواه روشنی بر این حقیقت است؛ جانی که به دفتر خیانت رسمی دولت‌های عربی به‌ویژه مصر و اردن افزوده شد. پس آیا باید در برابر جنگ نسل‌کشی که یهود در غزه بره‌ار انداخته‌اند، به التماس برای گشودن گذرگاه‌های امن بسنده کرد؟! یا آن‌که عظمی این جانی و عمق این خیانت تنها با عزمی جدی برای برانداختن نت‌ها، به حرکت آورد ارتش‌ها، شکستن مرزها و اعلام بسیج عمومی برای چاه در راه الله سپاهنوعالی زده‌می‌شود تا سرزمین فلسطین از نیاست وجود غاصبان یهود پاک گردد و به آغوش امت اسلامی بازگردد؟

بیرتدید واژه «اجلاس» در ذهن‌ها یادآور نشست‌های سیاسی است که برای یافتن راهکارهای واقعی تغییر و تصمیم‌گیری‌های مؤثر تشکیل می‌شوند؛ اما این اجلاس در بسیاری از جوانب خود چیزی جز تلاشی برای ابره کردن چشم‌انداز و پراکندن توجیه نبود: از یکسو، محنه انسانی در برجسته می‌سازد و نیاز مردم غزه را مرافق در خوراک و آب و دارو و سوخت و برق خلاصه می‌کند؛ از سوی دیگر، جنبه ملی را در مدیریت درگیری تثبیت می‌کند و نقش مردمی پاسداری می‌کند!

الف صفحه ۳

خطاب به همه مسلمانان غیور بر دینشان

ای مسلمانان غیور بر دین خود! ای همه کسانی که از بالاترین تا پایین‌ترین رتبه در ارتش‌های سرزمین‌های اسلامی جای گرفته‌اید! تا کی در یاری دین الله سپاهنوعالی سستی می‌کنید؟ تا چه وقت کورکورانه دنبالمرو حاکماتان و فرمانبرداران آنان خواهید ماند؟ آیا برای الله سپاهنوعالی شمشکین نمی‌شوید تا حق امت را از کسانی بازستانید که امت را به انواع ستم و بیداد گرفتار کرده‌اند و عزت و قدرش را به بازی گرفته‌اند؟ اگر کسی که در راه الله سپاهنوعالی کشته شود اما نیتش خالص نبوده و تنها برای آن جنگیده باشد که شایع خوانده شود، از تنه‌سین کسانی است که آتش دوزخ پراو شعله‌ور می‌گردد، پس حساب کسی که برای دفاع از دشمنان الله سپاهنوعالی و خاتمه به رسوایش چنگد چگونه خواهد بود؟! انسان جز یک جان ندارد و الله سپاهنوعالی زمانی مهین برای پایان آن مقرر کرده است. پس هر یک ز شما بنگرد که می‌خواهد این جان را در کدام حال فدا کند، در زمانی که سپاهنوعالی را به شمشکین و بهشت و نایل شود، یا به رعایت بدگمانی که الله سپاهنوعالی را فراموش کرده و دینشان را به دنیای دیگران فروخته‌اند تا در آتش سوزان همدم آنان شود که تنها بدبخت‌ترین مردمان در آن خواهند سوخت.

اکنون لطفاً تصمیم است؛ تصمیم بگیرید، کوله‌بار خود را ببندید و بیاران خویش را برگزینید و مقصدتان را روشن کنید؛ آیا به سوی اردوگاه گفر می‌روید یا آنچه از وابستگی و مزدوری برای قهار و مهربمانان‌شان می‌طلبید، یا به سوی اردوگاه ایمان، یا آنچه از همت و خشم برای الله سپاهنوعالی و رسولش و یاردهی به کوشندگان برای ازسرگیری زندگی اسلامی در پرتو برپایی خلافت راشده دوم بر منبج نبوت، وعده الله سپاهنوعالی را و بشارت رسولش صلی‌اللعنیه‌وآله‌وسلم را ایجاب می‌کند؟ چه شرف بزرگی است که در انتظار شمشاد، به الله سپاهنوعالی گشودن جز ساعتی صبر نیست، یا شهادت است یا خلافت. پس بصورتی این شرف بشاید، پیش از آن‌که الله سپاهنوعالی شما را در مدانی جایگزین کند که در راه او از سرنوشت هیچ ملائکری نپراسند؛ مدانی که به افتخار بیعت با خلیفای دست خواهد یافت که به کتاب الله سپاهنوعالی و سنت رسول الله صلی‌اللعنیه‌وآله‌وسلم حکم خواهد کرد و به غرب کافر نشان خواهد داد پاسخ بازدارنده چگونه خواهد بود.

روز جمعه ۲۸ صفر ۱۴۴۷ هجری قمری برابر با ۲۲ اوت ۲۰۲۵، پس از نماز جمعه، راهپیمایی گسترده‌ای از برابر مسجد الفتح در تونس پایتخت برگزار شد. این راهپیمایی به ابتکار حزب‌التحریر و ولایت تونس و با عنوان: «به تنابیهو و خدمتگزارانش؛ خلافت بشارت رسول ما صلی‌اللعنیه‌وآله‌وسلم است که امت را یکپارچه می‌سازد و رؤیای اسرائیل بزرگ را نابود می‌کند» برگزار گردید.

در جریان راهپیمایی، پلاکاردهایی در دست شرکت‌کنندگان بود. بر یکی از آن‌ها عنوان اصلی راهپیمایی نقش بسته بود: دیگری می‌گفت: «تصریحات تنابیهو درباره (اسرائیل) ارتش‌ها را به حرکت درمی‌آورد و هر چیز جز آن خیانت است» و روی پلاکاردی سوم نوشته‌شده بود: «نه اسرائیل کوچک و نه بزرگ؛ نابود! شما وعده الهی است.» شرکت‌کنندگان همچنین شعارهایی سر دادند همچون: «لا إله إلا الله... خلافت حکم خداست» «لا إله إلا الله... خلافت فرض خداست» «لا إله إلا الله... خلافت وعده خداست».

جمعیت فریاد می‌زد: «تنابیهو! بشنو! خلافت ما بازخواهد گشت! بشنو! خلافت ما بازخواهد گشت. ای مپوئیسیت، بشنو! خلافت ما بازخواهد گشت» و نیز شعار می‌دادند: «ای ارتش‌های مسلمانان، جاهد در فلسطین» «حاکمانی که فلسطین را فروختند... در برابر متاعب و میلیون‌ها».

راهپیمایی از خیابان‌های اصلی پایتخت به سوی خیابان انقلاب ادامه یافت و در برابر تاتیر شهر به پایان رسید. در آنجا یکی از جوانان حزب‌التحریر سخنرانی کرد و امت اسلام را از خطر سخنان تنابیهو درباره رؤیای «اسرائیل بزرگ» هشدار داد؛ رؤیایی که شامل ضمیمه کردن کشورهای عربی دیگری چون مصر، اردن، لبنان، سوریه و حتی عربستان پس از اشغال غزه و الحاق کرانه باختری می‌شود. او تأکید کرد که تنابیهو از مواضع حاکمان مسلمان مغرور شده است؛ همانانی که ارتش‌های امت را در بند کشیده‌اند، در حفاظت از این رژیم پیش رفته‌اند و حتی او را در کشتار برادرانمان یاری داده‌اند. وظیفه امت اسلام، به‌گفته او، این است که این متکبر را به ارتش‌ها و تانک‌هایش و با همه نیروهای نهاده‌اش در هم بکوبد و به تنابیهو و ترامپ درسی بدهد که رؤیاهای شیطانی‌شان را بر باد دهد و بشارت رسول‌الله صلی‌اللعنیه‌وآله‌وسلم را با تحقق بخشد: برپایی خلافت راشده که غزه را نجات دهد، فلسطین را آزاد سازد و امت را یکپارچه کند.

حزب‌التحریر ولایت تونس بدین‌گونه همچنان در این شرایط دشوار که مردم غزه از گرسنگی، بهیاران و متاعب غلیظ رنج می‌برند و نیز دیگر مسلمانان مستضعف، دعوت آشکار و بی‌پایانه خود را ادامه می‌دهد. او بار دیگر خطاب به نیروهای مخلص در ارتش‌های مصر، اردن، ترکیه، پاکستان و دیگر بلاد اسلامی می‌گوید: دعوت اسلام را با یاری دهید و ولایت آن را برپا سازید؛ دولتی که غزه را نجات خواهد داد، فلسطین را آزاد خواهد کرد، حکم الله سپاهنوعالی را بر زمین جاری خواهد ساخت و پیام هدایت را برای جهانیان به دوش خواهد کشید.

پیامدهای خروج آمریکا از پایگاه عین‌الاسد

استاد احمد الطائي _ ولاية عراق

دولت عراق فراتر رفته است.

بنظر می‌رسد تدوین سه نسخه داد، چنانچه هادی اسلامی، عضو هیئت نمایندگان، در سرفصل «پایگاه اطلاعاتی الفلوجی» نقل کرد، اظهار داشته: «در قانون هیئت خشد سپاسی در ۱۱ شصت و پنج ماهگی تاریخ گذشته شد و به دستور وزیر تعیین نسبت را اجرا داد که به تأیید کابینه و قانونگذار، به توضیح داد که به شاه‌های در جریان است برای گردآوری اسامی نمایندگان تا قانون در جلسه بارهام هفته آینده شروع؛ اما او «به نبود اراده روشن در میان ایران چارچوب برای توصیف قانون اشاره کرد، با وجود تکمیل آن، افزود که اختلافاتی بر سر نام‌های چارچوب ماهی وجود دارد».

هر نقشه‌ای که آمریکا در سر داشته باشد، عراق شایستگی آن را ندارد که طرفی در مذاکره باشد؛ زیرا به‌سادگی کشوری است فاقد حاکمیت، گرفتار میان‌جش اشغالگری آمریکا و قدرت‌های منطقه‌ای و

مشکلاتشان، بویژه ایران و شیعه‌نظامیان آن. اما ایران که در گروه‌های ملی‌گرم و اسلام‌گرم می‌کند، از آنان از شکسته‌ی قدرت‌مندی‌ها، چنان‌که به زبان علمی‌الایروانی، دبیر شورای عالی امنیت ملی ایران، آمد: «چنگ‌کشورشی اسرائیل هنوز پایان نیافته» و افزود: «جبهه‌ی مقاومت در عراق و لبنان با وجود فشارها و جنگ‌های مه‌تابان رنده و نیرومند ندارد. در همان حال اکید گریزگند که تهران بر آنان سیطره ندارد. ایران قابل اعتماد نیست و بر کسانی که گروه‌ها که بر او تکیه می‌کنند، از او اجابت است. از سرورش دیگران عبرت گیرند، چراکه او برای خریز خود در لبنان دست کشید و آن را فراموش آسان کرد. ایران رزم بهود و نهاد و همچنین از سوریه‌خوار و دلیل‌های رزم‌بازان نشد. بدین‌دلیل از ایران دست‌های گروه‌های مسلح و راهبرانی هوار خود ازادی منافع قومی می‌شود و نظام سیاسی‌اش دست بشوید.

در پایان می‌گوییم: مانند نیروهای آمریکایی شستر در وروشان به این شکل نیز شتر است. همتایان این دسته فاسدی که بر سینه‌های مردم عراق سنگینی می‌کند، شتر بزرگ است؛ زیرا قباد از پدیدهای تازه‌ای به بنای استوار بدل گشته که بر اساس ساختن این دسته حاکم بر بیشتر مقررات است. همتایان این گروه شخص خویشت سنا انداخته است و این همان چیزی است که نزاع این فاسدان بر سر قدرت و پیچیدگی‌شان بدان و تکریم دیگران را توضیح می‌دهد. همچنین نیز آن است که اشغالگر می‌باشد، برغم علیش رانده شود و عراق از همه اشغالگر سیاسی، اقتصادی و فرهنگی از آن جدا گردد و این کار برکندن این نظام گزیده و این دسته سیاسی می‌شود. پس از آن‌که این امر واقع شود و شریعت الهی سنجانه‌ای بر افغان خود بگیرد و پیرامون رهبری سیاسی آگاه و مخلص گردد. آنکه است که عراق و همه زمین‌های مسلمانان از سرگردانی و تاریکی به هدایت و نور بیرون فواید نامند. الهی سنجانه‌ای فرود: «فاؤالو الی ورسوله واولائو الی انزلنا و الی تعلقون خیبر» (پس به الهی سنجانه‌ای و رسول او و نوری که ما نازل کردیم و پیرامون و الهی سنجانه‌ای به آنچه انجام دهید آگاه است).

برونده خروج نیروهای آمریکایی از عراق در ژوئیه ۲۰۲۰ میلادی پس از مرور تقاضای سیاسی و عملیاتی المپدس فست آمریکا در تاریخ ۲۰۲۰/۱۲/۲۲ گذشته بود. در پی آن، چند روز بعد پارلمان عراق تصمیم به اخراج نیروهای نظامی از کشور گرفت. مذاکرات میان عراق و آمریکا بلافاصله با این که در سپتامبر ۲۰۲۰ به تعیین همه آمریکا برای آغاز مرحله نخست خروج نیروهای آمریکایی رسیدند و قرار شد مرحله دوم در سپتامبر ۲۰۲۱ آغاز شود.

اما وجود امنیای این توافق، عراق از نفوذ آمریکا را تهدید می‌کند. راه‌های نفوذ این حقیقت از بیانیه مشترک در چهارم اردیبهشت ۱۳۸۸، به وضوح آشکار است. آنجا که آمده بود: «رابطه امنیتی به‌طور کامل به نقشی ویژه در آموزش، ارانه مشاوره، کمک و تبادل اطلاعات امنیتی متبادل خواهد شد».

دستپاکی شدند. مواضع و احساساتشان متفاوت گشت و خیابان‌های عراقی نیز مملوب شد؟

باسخ این این است که خروج، ناگهانی و بدون هماهنگی با دولت عراق صورت گرفت و پیش از موعدش، زیرا قرار بود پس از انتخابات و با هماهنگی دولت عراق آغاز شود.

تجه به دستپاکی و تردید افزود این بود که این خروج پس از تیرگی روابط عراق و آمریکا رخ داد؛ تیرگی‌ای که ناشی از افزایش برخی نیروهای سیاسی وابسته به چارچوب هماهنگی» بر تصویب قانون ضد الشبعی بود. قانونی که آمریکا بمشددت ب آن مخالف است و تهدید کرده بود در صورت تصویب، تحریم‌های اقتصادی اعمال خواهد کرد.

همچنین امضای توافقنامه امنیتی میان عراق و ایران در تاریخ ۲۰۰۵/۸/۱۱ در چارچوب «تقویت همکاری امنیتی مشترک در مرزهای عراق و ایران» که بیش از ۱۵۰۰ یلیلیومتر امتداد دارد، خشم آمریکا را برانگیخت. آمریکا می‌پای است که نفوذ ایران را در منطقه با هدف گرفتن متحدان و منافعش مهار کند.

از این رو، این خروج ناگهانی همچون پیامی قاطع و نبره‌ای سخت بر دولت عراق بود که دلیل بی‌اعتنایی به تهدیدهای آمریکا و زمینه را برای سناریوهای تازه‌ای می‌ساخت. از جمله اقدامات نظامی مانند هدف قرار دادن پل‌ها، گروهبان‌ها و مبارزان ایرانیان، با انفجار بی‌اعتنایی به سطح آلوده‌های خشم در آن به اوج رسیده است؛ نبره‌ای که می‌تواند انقلابی بزرگ‌تر از انقلاب اکبر - نفشار، همان انقلابی که در اکتبر سال ۲۰۱۹ شعلهور شد.

به‌ویژه آن‌که عراق پیش‌تر نیز در چنین دامی افتاده بود؛ همان‌گونه که آمریکا پس از تصمیم خروج خود در سال ۲۰۱۱ عمل کرد. در آن زمان، نگاه به آن نیروها همچون نیروهای اشغالگر بود. اما آمریکا بار دیگر به کشور بازگشت، به بهانه کمک به دولت عراق، پس از آن‌که اجازه داد و زمینه را فراهم کرد تا «داعش» نزدیک

یکسوم عراق را در اختیار گیرد و این بار بمعنوان
دوست و رهایی‌بخش بازگشت.
پس این، نه خروجی واقعی، بلکه بازآرایی نیروها بود؛
پس آمریکا در اربیل مستقر شد. افزون بر آن، منطقی
اینست که آمریکا بامین‌سادگی از عراق خارج شود و آن
که گروه‌ها، مسلحی بسیار که نفوذشان از قدرت

نظرات سیاسی

اجتماع وزیر خارجه سوریه با هیئتی از رژیم یهود در پاریس؛
طعنه‌ای کاری بر پشت انقلاب و ناقوس خطری هشداردهنده از
آنچه پس از آن خواهد آمد

استاد ناصر شيخ عبدالحی

گشته می‌شوند و افزون بر آن با جراثیمی که آمریکا علیه مسلمانان مرتکب می‌شود؛ آیا چنین کسانی حریص بر ثبات ما و فی‌رخواه مصالح ما خواهند بود، درحالی‌که آن‌ها همان شریکان دشمنان ما در کشتار، برادرانمان و گرسنه ساختنشان و آواره کردنشان از سرزمینشان هستند، چنان‌که پیش‌تر نیز قتل اهل اعتقاد شام را ستایش می‌کردند؟!

حاجیه یا دکناسی می‌آوریم که هنوز همواره به محل
مدیریت استاد می‌کنند، هر بار که قصد دارند جانی
مرتبط شوند، از کمپ دیوید گرفته تا رادی و غیره
سخت‌نمایی که اداره جدید دشمن با رادی پیوند گرفته
می‌کنند. آنان را پادوی می‌کنیم بی‌آنکه در فهم
نادرستی‌شان از محل جدید توقف کنیم؛ بلکه با اشاره
به ویران‌های بزرگ که از غفلت می‌آید، ترغیب و از
چال‌وایی‌ها ساخته است. هنرهای که مایه‌های رسول‌الله
جوانه‌العلیه‌السلام کرده‌اند که بی‌همانان خود
از خراجه برخواست، چرند بسیاری از آنان هنوز اسلام
نیافته بودند، آن‌گونه که فارغان قریش بر ایشان
تاختند. پس چگونه می‌تواند با فارغانی خرتی‌اش
کرد که مسلمانان غزه را می‌کشند، هر مبادی و شام
بر سرزمین‌های پوشش می‌دهند. خاک آن را به فرمان
می‌کنند و امکانش را ویران می‌سازند، بلکه درمانش
نیست.

از برداشت و راه‌پیمایی می‌کنند، بهیچ حسابی پس بازدارنده به ناقری و جوانی که پروردگار ما سبحانه و تعالی ایشان را چنین موصف کرده است: «لَا يَأْتِلُونَكُمْ جَنِيحًا إِلَّا فِي قَرْصَةٍ أَوْ مِمَّنْ زَاغَتْ بَصَائِلُهُمْ بِأَسْمِهِمْ جَنِيحًا شَدِيدٌ يُنْصَبُهُمْ جَمِيعًا وَقَوْلُهُمْ شَرٌّ لِّكَ بَانِمٍ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ» «آنها هرگز با شما همگی به جنگ نمی‌فریزند مگر در روشنه‌ای محکم یا از پس دیوارها، شدت چنگشان در میان دوستانه‌ای سخت است و آنان از همگی یکپارچه می‌پنداری، حال آن‌که دل‌هایشان پراکنده است. این‌ها پس بدان سبب است که آنان قومی‌اند که نمی‌اندیشند.

آری، عقیده ما رابطه با رژیم یهود غاصب مقدساتمان و متربک بزرگترین جنایات علیه مردممان را برای ما مشخص کرده است و آن رابطه است از جنس جنگ و نزاع بر سر وجود و نبرد میان فرزندان صادق امت و یهود بی‌گمان فرا خواهد رسید؛ پس جایز نیست عادی‌سازی یا ورود در هیچ‌یک از اشکال معاهداتی که به سیادت یهود، حتی بر یک وجب از سرزمین‌های مسلمانان، اعتراف کند.

همانا نبرد با بهبود حتمی است و گریزی از آن نیست و آماده نشدن برای آن و تأخیر در آن چیزی جز افزودن بر از دست دادن جان‌ها و امکانات نیست. از این‌رو باید خود را برای آن مهیا سازیم و با همه توان خویش آماده ورود در آن شویم.

[illegible]

خبرگزاری رسمی سوریه (سانا) گزارش داد که وزیر خارجه، اسعد الشیانی، روز شنبه ۲۰۲۰/۸/۱۹ میلادی در پاریس با هیئت‌های (اسرائیلی) برای بررسی شماری از پرونده‌های مرتبط با توقیف ثابت در منطقه از جمله استان سویدا، و بارفراش‌سازی توافق ۱۹۷۴ دیدار کرده است و تأکید کرده که این دیدار با «میانجی‌گری آمریکا» انجام شده است.

پیش از این دیدار، زمینسازیهایی برای آن صورت گرفته بود؛ از جمله دیدارهای مستقیم یا از طریق واسطه‌ها، علنی یا غیرعلنی، در امارات، آذربایجان و پاریس. شایان ذکر است که دیدار وزیر خارجه سوریه، اسعد الشبیانی، با وزیر امور راهبردی یهود، رون دمرش، در پاریس نخستین دیدار رسمی است که اداره مرحله مریض به آن اعتراف کرده است.

این دیدار ظنوناً، جهت‌گیری‌های سیاسی جدید اداره سوریه را آشکار می‌کند و می‌توان تأثیر آمریکا و ابرازهای بر آن و بر سیاست‌ها و تصمیم‌ها و کارش‌هایش را دید. و نمایی در برابر این اساس باید قائل‌تر به یادآوری شود: «ما: رژیم بیهود، رژیم غسب و خیانت است، رژیمی برپا شده و اکنون، غاصب سوریه می‌باشد. آلوده‌کننده و فسادات می‌باشد؛ یک‌کدام مردم و باران می‌باشد. طاع‌هایش نه‌به نه‌به می‌باشد؛ صقل خواهد شد، زیرا بر اساس پرتابه توسعه‌طلبانه علنی بنا شده است که آشکارا بدان می‌بایست می‌کند و در پی بلعیدن زمین‌های بیشتر و تسلط و توسعه تصمیم است و ما همه می‌باشیم در محاصره، سقوط خواهد شد»

دوم: سخن گفتن از «گذرگاه انسانی» به سویداء چیزی جز دروغی رسوا نیست؛ زیرا این استان پیشتر هزاران تن کمک از دولت انتقالی در دمشق دریافت می‌کرد و آنچه امروز رخ می‌دهد چیزی جز پوششی برای گذراندن اهداف سیاسی و امنیتی مشکوک زیر لوای کار انسانی نیست.

سبب: اصل این است که حتی اندیشمندی به فرار از اسلام و از روی تمسک به حقیقت و واقعیت و وفای به حق و فقیه اول مسلمانان است که علاوه بر آن که فقهایی از علمای اهل انقیاب شام که در ظاهر نشان به یاری اربابان در فلسطین دادر میسر می دادند و حمایت از رژیم جنایتکار و نژادپرستانه در سوریه به گونه کوهکش می کردند و چشمه و روزی دوقته بودند آن رژیم را می گردید تا بتوانند اربابان را در غرغ و سرساق فلسطین باری بیاهند. این همچنین جابجایی است در فرایع اساسی که صاحب نزاع هولااتی با پیوند مقضوب علیه است و این لغزشگاه هولااتی که برای ما امتیعی خواهد آورد و نه آراشتنی برافروخته خواهد شد، کمترین بهر فیض و نور پیوند خواهد افزود و پی در پی جز ویرانه ها و مصیبت ها برای ما به بار نخواهد آورد.

[illegible]

با یادآوری این حقیقت که اهل ما در غزه با سلاح‌های آمریکایی و با پشتیبانی و پوشش سیاسی نامحدود آمریکا

خلافت؛ شأنی بزرگ و مقامی والا

[illegible]

بالحمد لله عليه وآله وسلم فرمود: «در میان شما نبوت خواهد بود، ای پخواهد آن را برمی‌گیرد. آنگاه خلافتی بر منبج نبوت خواهد بود. و تعالی پخواهد آن را برمی‌گیرد. آنگاه پادشاهی سبختگیر خواهد آمد آنگاه پادشاهی جبری خواهد بود تا هر زمان که الله سبحانه و تعالی بپس سکوت کرد».

امام احمد از نعمان بن بشير رضي الله عنه روايت کرده است که رسول
تا زمانی که الله سبحانه و تعالی بخواهد. سپس هرگاه الله سبحانه و تعالی
تا هر زمان که الله سبحانه و تعالی بخواهد. سپس هرگاه الله سبحانه و تعالی
تا هر زمان که الله سبحانه و تعالی بخواهد. سپس آن را نیز برمی گرد.
بخواهد. سپس آن را برمی گرد. آنگاه خلافتی بر منج نبوت خواهد بود

هیئتی از حزب التحریر/ ولایت لبنان به دیدار شهردار صیدا رفت

ت لبنان، متشکل از کمیته فعالیت‌های منطقه جنوب
بیدا، آقای مهندس مصطفی حجازی، انجام داد.

و مشکلاتی که در زمینه بازسازی و فعال‌سازی دوباره یسات وابسته به آن وجود دارد، آشنا شد. همچنین به مرتبط با فعالیت شهرداری در شهر مورد بحث قرار

صیدا در شرایط دشوار و تحولات جاری لبنان و منطقه
شت.

روز دوشنبه ۲۵ اوت ۲۰۲۵، هیئتی از حزب التحریر در ولا
کمیته ارتباطات مرکزی، دیداری دوستانه با شهردار

در این دیدار، هیئت از نزدیک با دیدگاه‌های شهرداری
وظایف و همچنین احیای منابع درآمدی شهرداری از تأسیسات
شماره از مسائل مربوط به خدمات شهری و امور روزمره
گفت.

هیئت حزب التحریر همچنین بر ضرورت حفظ هویت شهر تأکید کرد. در این زمینه، شهردار سخنان مثبتی بیان

